

РЕШЕНИЕ

№ 569

гр. София, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 17.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5922** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район П., [населено място], [улица], представявано от управителя А. П. Г. срещу уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 "Биологично земеделие " от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. за кампания 2019 г. с изх. №02-220-2600/8913 от 09.12.2021г., издадено от П. С. -заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт като немотивиран и издаден в нарушение на процесуалния и материалния закон. Искането към съда е да се отмени административния акт. В с.з. оспорващата страна се представлява от адв. С. Д., който моли съда да уважи жалбата по съображения, изложени в нея. Претендират се разноси по списък по чл.80 ГПК.

Ответникът заместник изпълнителният директор на Държавен фонд "Земеделие", чрез процесуалния си представител юрк. Х., оспорва жалбата. Искането към съда е да се отхвърли жалбата като неоснователна. Претендират се разноси в т.ч. юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Административен съд София - град, Трето отделение, 67 - ми състав, като обсъди

доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приобщените с административната преписка документи се установява, че жалбоподателят е регистриран като земеделски производител в интегрираната система за административен контрол (И.) с уникален регистрационен номер (УРН) 641002 и е подал заявление за подпомагане с Уникален идентификационен номер УИН 22/110619/96325 от 20.05.2019г. по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 за кампания 2019г. Видно от същото е деклариран код на дейността БРПЗ- „биологично растениевъдство в преход-трайни насаждения, лозя и маслодайна роза“ за парцел с № 32901-852-2-1 с обща площ от 28,94 ха. Към заявлението са представени изискуемите документи, в това число и Договор за контрол и сертификация на биологично производство, преработка, означаване и търговия с биологични продукти №3112/22.12.2015г. с приложения към него, договори за сертификация и анекси към тях.

От административният орган е извършена административна проверка на данните, подадени в заявлението и наличните данни, като било установено, че за заявената площ от жалбоподателя не са били спазени базови и други изисквания за дейностите по мярка 11 от ПРСР 2014-2020 г.

С оспореното Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 11 "Биологично земеделие" по ПРСР 2014-2020 г. за кампания 2019 г. с изх. №02-220-2600/8913 от 09.12.2021г., заместник-изпълнителният директор на ДФЗ е уведомил молителя, че оторизираната субсидия по Мярка 11 "Биологично земеделие" по ПРСР 2014-2020 за кампания 2019г. е 0 лева. Посочено е, че оторизирането се изчислява въз основа на И., след административни/или проверки на място по чл. 37 от ЗПЗП, данните в Заявлението и данни от контролиращите лица, съгласно чл. 49 от Наредба № 4/24.02.2015г. Не е налице спор, че проверки на място не са извършвани. Конкретните мотиви за отказа за подпомагане са посочени в табличен вид, като поясненията към колоните на таблицата съставлява основанието, на което ДФЗ отказва изцяло финансово подпомагане при съответните констатирани несъответствия.

От съдържанието на коментиранията таблица на стр.3 от уведомителното писмо се установява, че за един парцел, заявен за подпомагане с код Б. 3 площта на парцела след намаления за неспазени базови и други изисквания е 0,09 ха, като наддекларирана площ, но съгласно чл. 19 от делегиран Регламент 640/2014г доколкото същата съставлява едва 0.31% спрямо установената допустима за подпомагане площ ,то и санкционираната площ е равна на 0 (нула) ха. Намалението е отразено в колона 15 на таблицата с наименование "неспазване на базови и други изисквания" и е извършено санкциониране в лева, посочено в Колона 15 в размер от 41 658.23 лв.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от ответника, сертификат от „Б. Биосерт“

№BG1680A/1-19, издаден на 01.11.2019г. от оспорващата страна и писмо вх.№44666 от 08.12.2022г. от управителя на орган за контрол и сертификация „Балкан Биосерт“ ООД – неучастващо в делото лице по см. чл.192 от ГПК .

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежната страна, в законоустановения срок при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Спорът по същество се свежда до материалната законосъобразност на оспорения акт, с оглед констатациите и доказателствата по делото и събраните в хода на съдебното производство и наличието на мотиви, които обосновават конкретния административен акт.

Съгласно чл. 11а т. 1 и 2 от ЗПЗП разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявления за плащане по схеми и мерки за подпомагане Общата селскостопанска политика и извършва разплащания по тях. Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. Със Заповед № 03-РД-2891 от 23.07.2019 г. изпълнителният директор на фонда на основание чл. 20, т. 2 и т. 3 и чл. 20а, ал. 1, ал. 2, ал. 4 и ал.6 от ЗПЗП и чл. 10, т.1, т.2, т.7 и т.13 и чл.11, ал. 2 от УП на ДФЗ и решение на УС на ДФЗ по т. 6. 2 от Протокол № 114 от 15.06.2017 г., е делегирал своите правомощия на П. Д. С. – заместник изпълнителен директор на ДФЗ да издава и подписва всички уведомителни писма по схемите и мерките за директни плащания за извършена оторизация за финансово подпомагане, адресирани до кандидатите. С оглед на горното обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Обжалваният акт е издаден в писмена форма, но е немотивиран, което обуславя неговата незаконосъобразност – основание за отмяна по чл. 146, т. 2 от АПК. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява да са разбере волята на административния орган. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. С оглед трайната съдебна практика, мотивите могат да се съдържат, както в самия акт, така и в друг документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка.

В разглеждания случай административният орган не е посочил фактически и правни

основания за издаването на акта. В уведомителното писмо няма конкретни мотиви относно материалноправните основания за отказ от финансово подпомагане. Не е изложено въз основа на какви обстоятелства органът приема, че са налице неспазени базови изисквания на дейностите от мярка 11 "Биологично земеделие" . извършеното позоваване на т. V „Намаления при неспазване на базови изисквания на дейностите от мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР от Методиката за намаляване и отказване на агроекологични плащания не може да преодолее липсата на фактически основания. Дори и при внимателен прочит на цитираната част V от Методиката, не може да се направи извод за конкретните изисквания, които кандидатът не е спазил и заради които му е отказано финансово подпомагане. Не представлява изложение на фактически мотиви по смисъла на закона и извършеното в акта бланкетно посочване, че площите са недопустими за подпомагане "след извършването на задължителни административни и/или проверки на място“. Видно от представените документи по делото на жалбоподателя не са извършвани проверки на терен, нито има изпратено уведомително писмо с констатации от такива проверки. От административният орган не е конкретизирано по какъв начин и за кой период не е спазено изискването на разпоредбата на чл. 13 от Наредба № 4/2015 г., дори и бланкетно посочено, че при неспазването на тази разпоредба не се предоставя финансово подпомагане за площите, заявени за подпомагане по дейност за преминаване към биологично земеделие/ период на преход/. Не би могло да се приеме, че мотивите към акта се съдържат в представената по делото административна преписка, тъй като в преписката липсват документи с такова съдържание. Административният орган единствено е изброил възможните хипотези за отказ или частично намаляване на плащанията като липсват конкретни, относими и адекватни констатации по отношение на заявлението на жалбоподателя. Няма яснота дали отказаната оторизация е след извършена проверка на място или при извършена административна проверка, всички направени разяснения са твърде общи като само са възпроизведени разпоредби от източници на правото на ЕС и на националното право. Посочването на фактическите обстоятелства, обуславящи издаването на административния акт, е абсолютно условие за законосъобразност на същия. Неизпълнението на това законово задължение води до немотивираност на оспореното уведомително писмо, поради което съдът намира, че оспореният акт е немотивиран, а липсата на мотиви пречатства упражняването на съдебен контрол и е основание за отмяна на оспорения акт, с оглед разпоредбата на чл. 146, т. 2 от АПК и само на това основание подлежи на отмяна.

Съгласно нормата на чл. 13 от Наредба № 4/2015 г. на МЗХ, когато при проверка на място или административни проверки се установи, че за съответните парцели, пчелни семейства или животни не са спазени базовите изисквания, съгласно Приложение № 2, минималните изисквания за торене и използване на продукти за растителна защита, съгласно Приложение № 3 и изискванията по управление, плащанията за биологичните дейности се отказват или намаляват, съгласно Методиката, утвърдена от министъра на земеделието, храните и горите. Съобразно цитираното Приложение № 2, за раздел I. Биологично растениевъдство", т. 1. 2. Трайни насаждения, са установени следните базови изисквания: 1. Забранява се пряко и непряко отвеждане на вещества от Списък I и Списък II в подземните води; 2. Земеделските стопани спазват Правилата за добра земеделска практика с цел опазване на водите от замърсяване с нитрати от земеделски източници на заявения парцел; 3. Задължително

е да се запазват и поддържат съществуващите полски граници (синори) в блока на земеделското стопанство и/или земеделския парцел; съществуващите трайни тераси в блока на земеделското стопанство и/или земеделския парцел. С оглед изложеното, съдът приема, че минималния период на преход, не фигурира и не е предвиден като базово изискване, а разпоредбата на чл. 11, ал. 5 от Наредбата (регламентираща минималните периоди на преход), няма отношение към базовите изисквания, изчерпателно посочени. В този смисъл, докато лимитирането на срока е част от въведените с наредбата финансови условия за подпомагане, базовите изисквания установяват стандарти за конкретните дейности по отделните направления, подпомагани по Мярка 11, поради което липсва нормативна основа за корелация помежду им. Друго посочено основание в табличната част на уведомителното писмо е разпоредбата на чл.19, ал.2 от Наредба №4/2015г., която задължава земеделските стопани да спазват базовите изисквания по съответното направление, посочени в приложение №2. В тази насока едва с писменото становище на ответника, дадено по делото е посочено, че жалбоподателят е нарушил изискването на чл.11, ал.5 от наредба №4 от 24.02.2015г. и съответно след изтичане на минималните периоди на преход към биологично производство съгласно чл.36, чл.37, параграф 2 и чл.38 от Регламент на Комисията /ЕО/ №889/2008 от 5 септември 2008 г. за определяне на подробни правила за прилагането на регламент /ЕО/ №834/2007 на Съвета относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етикетирането и контрола. Не намират и не са налице доказателства, че земеделският производител е нарушил изискванията на чл.13 и чл.19, ал.2 от Наредба №4/2015г.

Следва да се има предвид също, че съобразно посочената Методика за намаляване и отказване на плащанията по мярка 11 „Биологично земеделие“, от ПРСР 2014-2020г, раздел V– посочена като основание на отказване на финансовата помощ, ДФЗ-РА може да намали размера на финансовата помощ със сумата, изчислена за установената площ на парцела, без тя да се наддекларира, когато биологичната дейност, за даден парцел, се различава от заявената от земеделския стопанин за същия парцел-декларира, че даден парцел е в преход, а контролиращото лице представи информация, че е биологичен и обратното. В този смисъл, самата Методика не предвижда отказ за финансова помощ, а само намаляване, при тези хипотези, какъвто обаче не е настоящият случай. Следва да се посочи също, че утвърдената със Заповед № РД 09-453 от 10.05.2019 г. на Министъра на земеделието и храните Методика има характер на подзаконов нормативен акт, съобразно чл. 75, ал. 1 от АПК. Съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗНА обратна сила на нормативен акт може да се придаде само по изключение, а в случай, че актът е издаден въз основа на друг нормативен акт, както е в случая, обратна сила може да се даде само ако такава сила има актът, въз основа на който е издаден – чл. 14, ал. 2 от ЗНА. В нарушение на тези императивни законови норми органът е придал обратно действие на Методиката, приемайки че е приложима и по отношение на подадени заявления за 2018 година (в този смисъл Решение № 6766 от 5.06.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14644/2019 г., V о., Решение № 5041 от 28.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 8208/2019 г., V о. и други). На още по силно основание процесната Методика бе обявена за нищожна с влязло в сила решение на ВАС в началото на март 2022г. Съдът намира, че в случая, с оглед изложеното, не следва да бъде обсъждан въпросът дали жалбоподателят, за кампания 2019 година, се е намирал

в период на преход.

По съществуващото на спора- видно от представените по делото доказателства, безспорно се установява, че дружеството е имало сключен договор с контролираща фирма „БАЛКАН БИОСЕРТ“ ООД, съгласно който фирмата изпълнява изискванията за сертификация и контрол със стандартите на биологично производство. През 2018г. и 2019г. дружеството е било проверявано от „БАЛКАН БИОСЕРТ“ ООД. При тези проверки не са констатирани документални пропуски или технически грешки. „БАЛКАН БИОСЕРТ“ ООД е уведомило административния орган. Издадени са и съответните сертификати за съответствие /стр. 36 и стр. 92 от делото/, като същите са приети като неоспорени от ответната страна. При това положение представените писмени доказателства ясно сочат, че жалбоподателят е спазил изискванията на Наредба № 4/2015г за кампания 2019г. Тези представени от жалбоподателя писмени доказателства следва да се вземат предвид от органа при постановяването на нов акт, след връщането на административната преписка, ведно с излагането на самостоятелни мотиви, съдържащи фактически и правни основания за неотторизирането на помощ на земеделския производител.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, но при нарушение на административно-производствените правила и в съответствие с материално-правните разпоредби на закона. Това налага и неговата отмяна и връщането на преписката на органа за издаване на нов акт при спазване на посочените по горе указания по приложението на закона.

При този изход на спора разноските са в тежест на ответника, който следва да заплати на жалбоподателя 1050 лв. за ДТ и адвокатско възнаграждение съгласно представения списък.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 67-ми състав

РЕШИ:

ОТЕМЕНЯ по жалбата на „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район П., [населено място], [улица], представлявано от управителя А. П. Г. уведомително писмо за извършена оторизация е изплатено финансово подпомагане по мярка 11 "Биологично земеделие" от програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 за кампания 2019 г. с изх. № 02-220-2600/8913 от 09.12.2021г., издаден от заместник-изпълнителят директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ВРЪЩА административната преписка на органа за ново произнасяне при спазване на тълкуването на закона, дадено в настоящето решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" да заплати на „ТЪРКИ ХАУС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район П., [населено място], [улица], представлявано от управителя А. П. Г. разноски по

делото в размер на 1050 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София - град.

СЪДИЯ: